

РЕШЕНИЕ

№ 7839

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8043** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР), чрез процесуалния представител юрк. П., срещу Решение от 11.06.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав, по н.а.х.д. № 20281/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 16-4332-023881/27.12.2016 г., издадено от Началник група отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на Д. Б. С. на основание чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 150 от ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът поддържа, че въззивният съд е извел

неправилни изводи, приемайки, че е налице неяснота в описание на нарушенията по т.1 и т.2 от НП. В тази връзка сочи, че описаната в НП фактическа обстановка съответства на описанието в АУАН, въз основа на който е издадено. Твърди се, че изводът на СРС, че нарушението по т. 3 от НП е недоказано е в противоречие с разпоредбата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП. Тази си преценка СРС е формирал без да вземе предвид показанията на свидетеля И.. Искане се от съда да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да потвърди НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д. Б. С., редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба по т.2 от НП. По т.1 и т.3 от НП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок, по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че на 17.12.2016 г., около 04:30 часа, в [населено място], по [улица], с посока от „Околовръстен път“ към [улица] и преди кръстовището, Д. С., като водач, лишен от СУМПС, е управлявал лек автомобил „БМВ“ с рег. № WILCC541 и поради движение с несъобразена скорост и със състоянието на пътя самокатастрофира в метални колчета. При проверка не предоставя СУМПС, отказва да бъде изпробван с техническо средство Алкотест дрегер 7410+, с №0176. Издаден е талон за медицинско изследване №0385319 за МБАЛ „Св. А.“.

За констатираните нарушения е съставен АУАН, серия Г, бланков № 603832/17.12.2016 г., за извършени три нарушения на ЗДвП, съответно по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 150 от ЗДвП и за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. АУАН е надлежно връчен на нарушителя. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление.

За да отмени НП, районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора по т.1 от НП е незаконосъобразно ангажирана, тъй като в АУАН и НП не са посочени изчерпателно всички релевантни обстоятелства, и по конкретно конкретните атмосферни условия, релефът на местността, условията на видимост и интензивността на движението, което според СРС създава е невъзможно не само за нарушителя да разбере за какво е санкциониран, но и за съда да извърши коректна проверка за законосъобразност на отразените в НП обстоятелства. По т.2 от НП СРС е приел, че в НП не е посочено с какъв акт С. е бил лишен от право да управлява МПС по административен или съдебен ред, като тази неяснота е съществена, засяга правото на защита на лицето и е самостоятелно основание за

отмяна. Относно третото нарушение въззивна инстанция е посочила, че по делото не са събрани доказателства, които да установяват с категоричност извършването на визираното нарушение. С тези мотиви е отменил НП изцяло.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно, макар и по различни от изложените съображения:

Ответникът по касация е наказан за нарушения, които са извършени на 17.12.2016 г.

Преpraщaщата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго.

Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство – нормата на чл. 34 регламентира сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание преpraщaщата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд.

Абсолютната давност от 4 години и 6 месеца по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК е изтекла на 17.06.2021 г., което е след постановяване на решението на СРС -11.06.2021 г., но преди образуването на делото в АССГ на 12.08.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност.

По изложените съображения, решението на СРС е правилно, като краен резултат и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.06.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав, по н.а.х.д. № 20281/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.